

PRENUMERATA

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni świątecznych, dodatki po żądaniu.

Warunki prenumeraty podane w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być może.

Dziś: Dominika Wyznawcy.
Niedziela: N. M. P. Śnieżnej.
Poniedziałek: Przemienienie Pańskie.
Wtorek: Kajetana Wyznawcy.

Dodatek poranny.

Wschód słońca o godzinie 4-ej minut 19
Zachód " " " 7-ej " 50
Długość dnia " " " 15 " 38
Ubyło " " " 0 " 53

Wschód księżyca o godzinie 12 minut 00 w.
Zachód " " " 3 " 31 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 1 c. 4 (st. 1 c. 8)
Dziś o godzinie 4-ej zrana ciepła 15°.

Środa: Cyrjaka i Larga MM.
Czwartek: Romana Męczen.
Piątek: Wawrzyńca Męczen.
Sobota: Zuzanny Męczen.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313. Ogłoszenia do „Kurjera Warszawskiego” między innymi przyjmują: Agencja Havasa w Paryżu, Rudolf Mosse, Haasenstein i Vogler A. G., tudzież wszystkie pierwszorzędne biura anonsowe za granicą.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Ostomira, jutro Stanisława św.

Wystawy stałe: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. Lokal Towarzystwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 66—od 10-ej zrana do 4-ej po poł. — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Lokal wystawy przy ulicy Nowy-wiat № 27—od 10-ej zrana do 7½ wieczorem.) — Wystawa obrazów i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 66—codziennie od 10-ej zrana do 4-ej po południu, w niedziele i święta od 12—4-ej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 66—codziennie od 10-ej zrana do 4-ej po południu, dla rzemieślników od 7—9-ej wieczorem, w niedziele zaś i święta od 10-ej zrana do 4-ej po południu.) — Wystawa etnograficzna. (Lokal wystawy przy ulicy Wiejskiej № 18, dom br. Branickiego—od 10-ej zrana do 6-ej po południu.) — Wystawa starożytności. (Królewska № 1, róg Krak.-Przedm.—od 10-ej zrana do 6-ej po południu. Wejście kop. 15.)

Koncerty: Koncert orkiestry pod dyrykcją Adolfa Sonnenfelda. (Ogród Towarzystwa ogrodniczego przy ulicy Bagateli—wieczorem.)

Teatry: Letni: dziś „Ferreol” (dramat); jutro „Poskromienie złośnicy” (komedia); — Nowy: dziś „Szygar” (opere-tyzacja z udziałem panny Klementyny Czosnowskiej); jutro „Zamek” (opereka—z udziałem panny Klementyny Czosnowskiej). (8 wieczorem.)

Teatryki: Bellevue: dziś „Szewc arystokrata” (obraz z życia warszawskiego ze śpiewami i tańcami); jutro „Szewc arystokrata” (obraz z życia warszawskiego ze śpiewami i tańcami); — Eldorado: dziś „Dziecię Starego Miasta” (dramat ludowy); jutro „Dziecię Starego Miasta” (dramat ludowy); — Odwil: dziś „Papa Pepy” (krotochwila); jutro „Papa Pepy” (krotochwila). (8 wieczorem.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 25916 rs. 98 kop. pożyczki wydawane będą od 9—12-ej przed południem; protokół walorów i wykupy uskutecznią się od 9-ej zrana do 2-ej po południu i od 4—6-ej po południu.)

— Wczoraj, jako w Uroczystym Dniu Imienin Jej Cesarskiej Mości Najjaśniejszej Pani, odprawione zostały nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań.

— Wieczorem miasto zajaśniało iluminacją; domy ozdobiono flagami, na gmachach publicznych wystawiono okazałe transparenty z cyfrą Jej Cesarskiej Mości Najjaśniejszej Pani.

— Przed rozpoczęciem widowiska w teatrach wykończono „Hymn Narodowy”, na żądanie publiczności wielokrotnie powtarzany.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum spraw wewnętrznych postanowiło wykonać zjednoczenia wszystkich wzajemnych towarzystw ubezpieczeń. Obecnie zbierane są dane statystyczne co do działalności wzajemnych towarzystw ubezpieczeń od ognia.

— Jak wiadomo, na skutek uchwały rady państwa z 23-go maja r. b., kolej niegwarantowane płacić zamiast 3% od czystego zysku 5%. Uchwała jednak nie dotyczy akcji kolei wiedeńskiej, gdyż zasadzie obowiązującej na tej kolei ustawy, akcje wolne raz na zawsze od wszelkich podatków domowych.

— W d. 9-ym sierpnia zaczną się w Petersburgu posiedzenia zjazdu technicznego przedstawicieli wszystkich kolei. Kolej nadwiślańska reprezentują Wacław Wańkowicz i K. Guttner. Posiedzenia trwać mają do d. 24-go sierpnia.

— W wyjaśnieniu przytoczonej niedawno za *Jurid.* wzmianki otrzymujemy informacje następujące: w pierwszym zgromadzeniu ogólnym rządzącego sejmiku, w d. 8-ym czerwca odbytem, zapadła decyzja w sprawie zastosowania Ukazu z d. 13-go maja 1894-go r. do kobiet pochodzenia ruskiego, zajmujących stanowiska nauczycielek w gimnazjach i progimnazjach okręgu naukowego warszawskiego.

Sprawę tę, jak już donosiliśmy, wszczęto wskutek skargi Anny Kreczetowicz, damy klawowej progimnazjum żeńskiego w Warszawie, na odmowę stosowania do niej przepisów z d. 30-go lipca 1869-go roku o przywilejach urzędników pochodzenia ruskiego, pozostających na służbie w Królestwie. Senat uchwalił: stosować do osób płci żeńskiej pochodzenia ruskiego Najwyższej zatwierdzone d. 13-go maja roku 1879-go przepisy b. komitetu do spraw Królestwa Polskiego co do nauczycieli ruskich szkół początkujących okręgu naukowego warszawskiego [art. 90 uw. do art. 1-go (uw. 2-ga) przepisów o szczególnych przywilejach służbowych w poszczególnych miejscowościach, tudzież w guberniach zachodnich i Królestwa Polskiego, tom III-ci, wyd. 1890-go r.], a przeto skierować tę sprawę trybem prawodawczym, pozostawiając ministrowi sprawiedliwości złożenie tejże za pośrednictwem rady państwa do Najwyższego uznania.

— Celem zabezpieczenia miasta Płocka od cholery, p. gubernator miejscowy wydał szereg rozporządzeń, zakomunikowanych i władzom tutejszym. Tak więc osoby przyjeżdżające z Ciechanowa, Bieżunia, tudzież powiatów: włocławskiego, pułtuskiego i płockiego, będą poddawane kwarantannie w ośmiiodniowej, przyczem ich rzeczy mają być ściśle dezynfekowane. Zakład kwarantanny pozostaje pod zarządem lekarza, który dwa razy dziennie dopinać będzie oględzin osób.

— Lekarzem przy ambulatorjum na Pradze czasowo z powodu cholery mianowany został dr. Aleksander Zawadzki, na którego jednocześnie włożono obowiązek badania bakteriologicznego w wypadkach wątpliwych zachorowań na cholere, w posród chorych ambulatoryjnych. Badania te dokonywane będą w pracowni bakteriologicznej przy szpitalu na Pradze.

— Asystent profesora technologii mechanicznej p. Bukowieckiego na politechnice lwowskiej p. Witold Ostafiński, ukończył kurs nauk na wydziale mechanicznym i po złożeniu drugiego egzaminu otrzymał dyplom ostateczny.

— Asystentem na katedrze mineralogii i geologii instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej Aleksandrii mianowany został p. Konstanty Glinka, dotychczasowy kustosz gabinetu mineralogicznego uniwersytetu warszawskiego.

— Gubernator kaliski, r. t. Michał Darasgan, przyjechał z Kalisza. Prezes prokuratury Królestwa Polskiego, rz. r. st. Sarrando, wyjechał do Nowej Aleksandrii. Główny lekarz warszawskiego lazaretu fortecznego, rz. r. Popow, wyjechał do Brześcia Litewskiego.

Z teatru i muzyki.

* (Al. R.) Drugi występ panny Eweliny Wróblewskiej na scenie warszawskiej był niewątpliwie pomyslniejszym od pierwszego, lubo nie dał jeszcze dostatecznej sposobności do odsłonięcia dodatkowych właściwości indywidualnych, jakie zda się posiadać artystka.

Panna Wróblewska grała Klarę Derblay, ową niezdecydowaną heroinę ohnetowskiej ramoty, w której wszystko jest dobrem—oprócz prawdy i psychologii. Ta margrabianka z romansu, przerobionego na sztukę nawskróś burżuazyjną, nie jest ani na chwilę dziecięciem wielkich tradycji, a w przejściach posłubnych, oprócz czysto teatralnej sceny „drazy” dla niższego pochodzenia i niekochanego Filipa, ani razu nie wybuja rzetelnie szczerem uczuciem.

Jej akcja odporna z księciem—to tylko nowa forma płytkiego flirtu, a nerwowy zwrot do męża, zakończony melodramatem na placu spotkania, może

być wytłumaczony tak dobrze tuzinkową a spóźnioną szlachetnością jak i atakiem hysterji.

Rola takiej, o nierównym rysunku, Klary jest pojętną dla artystek właśnie dla owych nierówności, z których każda manifestuje się sceną mniej lub więcej efektowną. Nawet talent Sary Bernhardt nie zdołał, przy pogłębieniu psychologicznym, wyrównać niekonsekwencji panny z towarzystwa, „do którego rywalka jej, Athenais, wzniosła się” podczas gdy ona „zniżyć się musiała do innego”. Ale genialna wirtuozka dała majstersztyk takich scen kapitalnych, jak skandal z rywalką lub rozpacz przed pojedynkiem i dla tych właśnie dwu miejsc rola ta należała do „eksportowego” repertuaru Sary.

Na scenie warszawskiej była graną wyśmienicie przez pannę Marczello, osobiście w obu aktach ostatnich.

Trema, nieodłączna od debiutów w teatrze pierwszorzędym, przed publicznością obcą, rozporządzającą niekorzystnym dla debutantki materiałem porównawczym, niepozwoiliła pannie Wróblewskiej zapanować nad wszystkimi warunkami, jakimi w normalnym składzie okoliczności posługiwałaby się niewątpliwie. Postawa wyniosła, twarz wrażliwa, oko piękne, głos, lubo tłumiony sztucznie, o gamie szerokiej, widoczny temperament—to składowe części powodzenia, jakie w podobnych rolach osiągnąć może artystka.

Jeżeli gorączka debiutu krepowała pannę Wróblewską w pierwszej połowie sztuki, to druga, po rozegraniu się i—dodajmy—po życzliwych oklaskach, wypadła daleko lepiej.

Już rozmowa z księciem dźwięczała hamowanymi wprawdzie zbytnio, ale szczerze akcentami oburzenia; akt 4-ty, od wejścia do gabinetu męzowskiego, od dobrze oddanego padnięcia na kolana, do rozpaczliwego monologu po udaniu się Filipa na spotkanie z księciem, był zagrany szczerze, z większym nakładem siły i zarekomendował w pannie Wróblewskiej, artystkę poważną, a potrzebującą jedynie systematycznej pracy i dobrych wzorów.

Nie dorosłszy do poprzednieckich swoich, może mimo to panna Wróblewska zaliczać drugą próbę przed audytorjum warszawskim za pomyslną rekomendację swego talentu, który powinna przytulić scena, nieobfitym w zdolności tego właśnie rodzaju.

Obsada „Właściciela kuźni” nie uległa zmianie, ale mimo to niepodobna nie zwrócić uwagi na widoczne postępy, jakie widnieją w grze panny Barszczewskiej.

Ta trzecia z rzędu, jeżeli się nie mylimy, Athenais (panie Ładnowska i Noiretówna grały tę rolę poprzednio) miała wczoraj finezję paryską, wyprowadzającą subtelności dialogu z Filipem, a zwłaszcza z Klarą (akt III), przechodzącą dotąd niepostrzeżenie. Widocznie wzory, jakim w czasie ostatniej wycieczki zagranicznej przypatrywała się panna Barszczewska, podziałały dodatnio na tępiącą inteligencję artystyczną.

Niepodobna wreszcie pominąć wybornej gry p. Ładnowskiego w roli tytułowej, oraz rodzajowego humoru, w jaki p. Wojdałowicz wyposaża rolę Monhina.

* Dziś w teatrze Letnim po raz 7-my dramat Wiktoryna Sardou „Ferreol”, który już zdobył miano sztuki kasowej, a pod względem wykonania jest dziełem godnem widzenia, jako subtelnie wykończona całość artystyczna.

Rolę jenerałowej D'Estaque odtworzy po raz pierwszy pani Borkowska.

P. Szymanowski pozostał przy roli fotografa Ludolpha, w której rzetelnem cieszy się powodzeniem.

Z teatrzyków.

* Wczoraj, na siódmym z kolei przedstawieniu krotochwili „Papa Pepy”, teatr Wodewil znowu przepełniony był publicznością.

Okazuje się, że teatr łódzki istotnie trafił na złotą żyłę.

Bawiono się na wesołej krotchwilii wybornie.
W niedzielę, nadzwyczajnym przedstawieniu „Papy”, p. Kościelicki odtoczył nowego czardasza, układu p. Michała Kuleszy.
Jednocześnie p. Kwaśniewski przygotowywał szeregi nowych kupletów.

== Symfoniczny.

Koncert dzisiejszy orkiestry p. Sonnenfelda w Bagateli będzie poświęcony symfonii Haydna.

Oprócz tego „kapela warszawska” odegra: dwa tańce z „Demona” Rubinsteina, „Marsza weselnego” Södermana, „Menueta” Paderewskiego i t. p.

Od przyszłej niedzieli będą wprowadzone bilety rodzinne po cenie niższej.

== Nowy łącznik.

Urządnicę ruchu kolei moskiewsko-brzeskiej, p. Władysław Górski, warszawianin, obmyślił i opatentował na trzy państwa europejskie przyrząd do zezepiania wagonów.

Wynalazca zgłaszał się do zarządów kolejowych krajowych bez rezultatu pomysłu, odprzedał przeto swój pomysł jednemu z biur technicznych w Paryżu.

Przedstawiciel domu pomienionego przejeżdżał wczoraj przez Warszawę, udając się do Petersburga dla wykonania prób oraz starania się o wprowadzenie przyrządu na niektórych kolejach.

== Równowaga.

Zwracamy uwagę, iż plac dla dzieci wyznaczony w ogrodzie Saskim za teatrem wcale nie był woda polewany.

Inne aleje za to otrzymują w pewnych godzinach całe potoki.

Czy nie możnaby tym ująć a tamtemu dodać?

== Dwie drugi.

Na Wiśle pod Warszawą stoja obecnie dwie drugi do wydobywania piasku i żwiru, oraz pogłębiania dna rzeki.

Jedną z tych olbrzymich maszyn nabyto niedawno dla naszego miasta za sumę rs. 47,500, druga, znacznie mniejsza, przeznaczona jest do Białegostoku.

Niektóre pisma podnoszą wielkie zalety drugi białostockiej, która pomimo mniejszych rozmiarów i daleko niższej ceny (rs. 18,000) funkcjonuje o wiele lepiej od warszawskiej.

Zdanie to uznać należy co najmniej za przedwczesne, droga bowiem miejska dotychczas ani razu używaną nie była, komisja zaś, złożona z 20 inżynierów, która ją oglądała w roku zeszłym, uznała maszynę za doskonale zbudowaną i prawidłowo funkcjonującą.

Swoją drogą i drogą białostocką wielkie posiada zalety, jakkolwiek jest znacznie mniejsza; kosztuje jednak nie 18,000 lecz 23,000 rs.

== Bankructwo.

Niemale zainteresowanie obudziło w tutejszych sferach handlowych zawieszenie wypłat przez firmę Ch. Rojz, trudniącą się handlem skórami.

Pasywa są bardzo znaczne, bo według kraczących pogłosek, wynoszą przeszło ćwierć miliona rubli i przeważnie ogniskują się na miejscu.

== Uczciwi ludzie.

Pani E., wyjeżdżając z matką na letnie mieszkanie za Wilanów, zauważyła w drodze brak pluszowego woreczka, w którym oprócz drobniaków, znajdowało się gotówka rs. 155.

Chociaż nadzieja odzyskania zguby w tych warunkach była bardzo słaba, zrobiono jednak ogłoszenia w pismach i p. E. zgubę swoją odzyskała.

Zacni znalazcy, z rodziny majstra rzeźniczego, p. L., zamieszkałego w Mokotowie, nie chcieli nawet przyjąć rs. 25 ofiarowanych im w nagrodę za zwrócenie zguby, a gdy p. E. nalegała, prosiła o przeznaczenie owej sumy na zasilenie funduszu ubożego kościoła w Mokotowie, co też z chęcią uczynionem zostało.

P. M. Koliński, pracujący w fabryce oetn na Czystem, kilka dni temu wieczorem powracał do swojego mieszkania na ul. Ogrodową pod № 5, dorozka № 864.

P. K. miał przy sobie niewielki portfel, w którym prócz dokumentów i wexli, znajdowało się gotówka rs. 300.

Przybywszy na miejsce, p. K. spostrzegł z przerażeniem, iż portfelu nie ma; nieznalazłszy go w dorozce mniemał, iż portfel wypadł po drodze z dorozki i zginął.

Nazajutrz wczesnym rankiem zajeżdża dorozkarz, a dopytawszy się o p. K., wręcza mu portfel z całą zawartością.

Okazało się, iż portfel usunął się za poduszki przeleżał tak aż do rana i dopiero przy czyszczeniu wełnika został odnaleziony.

Uradowany właściciel portfela, pragnąc znaleźć nagrodzić, ofiarował mu 25 rs., lecz zacni człowiek nagrody nie przyjął.

Uczciwym tym znalazcą jest Antoni Reich, przy ulicy Grzybowskiej pod № 73-im zamieszkały.

== Kradzieże.

Z mieszkania Feliksa Palikiewicza w domu przy ulicy Długiej pod № 44-ym skradziono premijówkę serii 10,763 № 11, dwa listy likwidacyjne, jeden na 500 rs. № 19,339, drugi na 250 rs., gotówka 100 rs. i złoty zegarek wartości 160 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Twardziej pod № 23-im, Józefowi Adamczukowi, skradziono z zamkniętej góry bieliznę na sumę 300 rs. — Mieszkańcowi Berdyczowa, Herszowi Herszenkopfowi, skradziono 200 rs. w domu przy ulicy Freta pod № 7-ym. — Porucznikowi 46-go perejasławskiego pułku dragonów wczorajszego nocy zaskamotowano z numeru w hotelu Krakowskim woreczek z 40-rubłami. — Abram Trzewik, zamieszkały przy ulicy Ślizkiej pod № 25-ym, zameldował policji, iż po wylamaniu

zamka do mieszkania, skradziono mu kilka sztuk garderoby, 3 pary leżących mosiężnych i t. p. Poszkodowany podejrzewa o kradzież handlarza tandety. — Kajetanowi Ostrowskiemu, zamieszkałemu przy ul. Pięknej pod № 60-ym, Aleksander Uliżowski i Jan Murawski zabrali palto zimowe. Na zasadzie skargi poszkodowanego policja palto odebrała.

== Kradzież dorozki.

W dniu onegdajszym na placu Krasińskich jakiś nieznajomy, przyzwolnie ubrany mężczyzna wezwał dorozkarza № 1447 z zadaniem, by go zawiózł do Marymontu.

Woznica, będący zarazem właścicielem dorozki, umówił się na 5 rs., poczem niezwłocznie wyruszył w drogę.

Za rogatką do dorozki przysiadło się jeszcze dwóch panów rozmawiających po niemiecku, którzy w przerwach częstowali woznicę wodką.

Trunek był widocznie zmieszany z jakimś środkiem narkotycznym, dorozkarz bowiem zasnął.

Nazajutrz, o godzinie 10-ej zrana, woznica obudził się na łące, w pobliżu Marymontu z silnym bólem głowy.

Dorozka z koniem przepadła bez śladu.

Rabusie są poszukiwani.

== Szpilka w oku.

Zamieszkała przy drodze żabkowskiej szwaczka, Walentyna Sidorska, szukając czegoś na stole pochyliła się, przytem szpilka wpięta w poduszeczkę i zwrócona ostrzem do góry, utkwiła jej w oku.

Omdlała z bólu odwieziona do szpitala.

Okło wypłynęło.

== Nieostrożna jazda.

Powózcy wozem, Wojciech Kind, włościanin ze wsi Oltarzew, przy wyjeździe z bramy domu przy ulicy Wroniej pod № 57-ym najechał tylnym kołem wozu na trzyletniego Stanisława Gęgla.

Malca ze skaleczoną nogą oddano na kurację rodzicom, winnego zaś nieostrożnej jazdy pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

== Wybuch.

Ofiarą okropnego wypadku padł szesnastoletni mieszkający wsi Okuniewa pod Warszawą, Jan Grzybowski.

Pasąc krowy na wygonie wiejskim, znalazł on wielkiego kalibru bombę armatnią.

Wyrastkiem oświadczył myśl wydobycia prochu, to też w tajemnicy przed kolegami zatoczył pocisk w krzaki i przystąpił do wywiercania otworu.

Podczas tej czynności bomba pękła.

Zwabieni hałkiem sąsiedzi przybiegli na miejsce i znaleźli zwłoki Grzybowskiego poszarpane na strzępy z oderwaną głową.

== Drobny ogień.

Wczoraj, około godziny 4-ej po południu, przy ulicy Bednarskiej pod № 23-ym, w fabryce trumien Władysława Łazińskiego zapaliły się wióry.

Ogień ugasił domownicy.

== Pożar pod miastem.

W dniu wczorajszym we wsi Karolewie pod Warszawą, z niewyśledzonej przyczyny, spłonęły zabudowania należące do Józefa Zalewskiego.

Straty wynoszą przeszło 1,000 rs.

+ Egzaminy do klasy przygotowawczej i pierwszej w gimnazjum męskim w Kielcach rozpoczną się d. 28-go b. m., zaś poprawkowe do klas innych dnia 30-go b. m. Wakanse są tylko w klasach przygotowawczej i pierwszej.

+ Echa strzemieszyckie.

Korespondent ze Strzemieszyc pisze pod d. 2-im sierpnia:

Dyrektor kolei dąbrowskiej wydał okólnik, którym zezwala na zamieszkiwanie w urzędniczych mieszkaniach w lokalach kolejowych: żonie, dzieciom do lat 16-tn, małym braciom i siostram, rodzicom urzędnika i żony, i sierotom do 16 lat, pozostającym na opiece urzędnika.

Gdyby oprócz osób wyżej wymienionych zamieszkiwały u urzędnika i inne osoby bez pozwolenia zarządu kolei, z pensji winnego za każdy miesiąc i osobę, tytułem kary, będzie wytrącany 25%.

W tych dniach pomiędzy stacjami Olkusz i Strzemieszyce na 258 wiorcie będzie otwarty rozjazd „Bukowno”, oprócz torów koniecznych do krzyżowania pociągów ułożona ma być specjalna linia i rampa, gdzie będzie ładowany galman z Bolesławia (położonego od rozjazdu o wiorst 4) z kopalni rządowych, wydzierżawionych pp. Pomerancowi i Szewcowi.

+ Echa radomskie.

Korespondent nasz z Radomia pisze:

Dzięki energicznym nawoływaniom proboszcza parafii sieciechowskiej (pow. kozienicki) ks. Adama Komorkiewicza, świątynia w Sieciechowie została tak zewnątrz, jak wewnątrz gruntownie odrestaurowana.

Fundusze zebrano z dobrowolnych składek parafjan.

Koszta wynoszą do 2,000 rs.

Pięknie również wygląda kościół parafjalny pod wezwaniem Matki Boskiej Rożańcowej w Bobrownikach—odrestaurowany gruntownie kosztem parafjan.

Snitt gustownie pomalowano.

Wielki ołtarz, oraz bożny św. Anny zupełnie odświeżono, prócz tego wzniesiono dwa nowe ołtarze.

Parkan okalający kościół odnowiono, bramę wystawiono nową.

Cmentarz grzebalny znacznie powiększono i ogrodzono nowymi dębami sztachetami.

Koszta robót wyniosły kilka tysięcy rs.

Restaurację kościoła zawdzięczać należy gościnności i wspaniałemu zabiegom ks. proboszcza diekana Zygmunta Koryckiego.

W Bobrownikach i Sieciechowie połowę zabudowań gospodarskich, które w r. z. stały się pastwiskiem, już w r. b. odbudowano.

Pszczeńnictwo wśród włościan zamieszkałych w okolicach Iwangrodu rozwija się coraz pomysłiej. W czego dowodem co raz większy zbyt produkcji syłanej nie tylko do miast Królestwa, lecz i do zagranicy.

Według statystyki urzędowej wszystkich apłotek w gubernji radomskiej w r. 1893-im liczone 43, w czbie tej 30 normalnych, a 13 wiejskich.

Składow aptecznych było 4, mianowicie 2 w Bobrownikach, 1 w Staszowie i 1 w Sandomierzu.

+ Wieści z kraju.

W Ostrowcu od kilku tygodni bawi trupa prowincjonalna Ratajowicza, której powodzi się tam bardzo dobrze.

W tych dniach odbyło się tam przedstawienie cel dobroczynny; w antrakach przygrywała orkiestra amatorska rzemieślnicza.

Wkrótce w Ostrowcu odbędzie się przedstawienie amatorskie na cel dobroczynny.

W temże mieście powstał projekt utworzenia bu cyklistów, których jest tam liczba niemała.

W gub. kaliskiej zauważono wędrowną robotę ków wiejskich w okolicy odległej dla zarobku.

Udają się oni do sąsiedniego Śląska pruskiego pod Warszawę, do fabryk w Dąbrowie, Sosnowcu, Zawierciu, pod Sędziszów itd.

Wędrowni takie w gub. kieleckiej nie są rozpowszechnione, tylko włościanie z pow. kieleckiego nieckiego chodzą na żniwa pod Warszawę.

Zniwiarka zarabia przez sezon 12 do 18 rs. i wie cała sumę przynosi do domu.

Kaliska dyrekcja szczegółowa Towarzystwa dyktowego ziemskiego wystawiła na sprzedaż 200 jatków.

Donoszono niedawno, że p. St. Byszewska z stochoy, aktem rejentalnym zapisała 5,000 rs. dom wspólnych mieszkańców dla osamotnionych i sierot w Warszawie.

P. Byszewska ogłasza, że zapisu takiego nie uczyniła, a tylko dała przyrzeczenie.

W pow. olkuskim pojawiła się rdza na pszenicy.

Wartość lasów lubocheńskich i smardzewskich szacowała komisja specjalna na rs. 3,000,000.

Lasy te, pozostające pod zarządem ministerstwa dóbr państwa, eksploatował zarząd księstwa Łódzkiego za opłatą roczną w sumie rs. 36,000.

+ Brak robotnika.

W okolicy Kielc daje się odczuwać dotkliwy brak robotnika przy zbiorach.

Przyczyną tego, jak pisze *Gaz. kielecka*, jest niedostatek chleba, wobec czego ludność robotnicza przestaje czas bezczynnie.

No, trochę chyba *Gazeta* przesadza!..

+ Szantaż.

Gazeta radomska donosi, że w Radomiu policja zdemaskowała trzech oszustów, którzy zwiadzali domy i sklepy, prowizując się za członków komisji sanitarnej i pobierali daninę nielegalną za milczenie o wykrytych nieporządkach.

Wszystkich pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 3-go sierpnia, o godz. 11-ej przed południem, licytacyjnej magistratu m. Warszawy, odbędzie się licytacja przez opieczetowane deklaracje na dostawę w r. 1895 skórzanych, różnych przedmiotów, materiałów i gotowych rzeczy do utrzymania w porządku straży ogniowej warszawskiej; wadium rs. 919.

— D. 6-go sierpnia, w magistracie m. Włocławka, odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę placu przy ulicy Warszawskiej nad Wisłą we Włocławku, obszaru 625 $\frac{1}{2}$ morgów, tego do kasy miejskiej włocławskiej, od rs. 200 rocznie.

— D. 8-go sierpnia, o godz. 12-ej w południe, w sali licytacyjnej magistratu m. Warszawy odbędzie się licytacja przez opieczetowane deklaracje na urządzenie bruku asfaltowego na części ulicy Ryerskiej w Warszawie; ceny rs. 17 kop. 40 za urządzenie sążnia kwadratowego z asfaltu łanego na fundamentach betonowych, grubości 1 $\frac{1}{2}$ z trzyletnią bezpłatną konserwacją tegoż i od cen jednolitych na roboty dodatkowe; wadium rs. 90.

— D. 9-go sierpnia, w magistracie m. Kutna, odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę dochodu z gminnej łaski w powiatowej w Kutnie od rs. 753 rocznie; wadium oznaczony rs. 75.

— D. 9-go sierpnia, o godz. 7-ej wieczorem, w sali magistratu warszawskiego, odbędzie się sesja gospodarcza zarządu miasta warszawskiego.

— D. 9-go sierpnia, o godz. 6-ej po południu, w magistracie warszawskim, odbędzie się sesja zarządu tutejszych organistrów.

— D. 9-go sierpnia, w urzędzie powiatowym opatowskim odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę dochodu z gminnej opatowskiej z mostu taryfowego od rs. 965; wadium rs. 97.

— D. 9-go sierpnia, o godz. 10-ej zrana, w sali zarządu loteryjnego, odbędzie się wliczenie do kole 23,600 numerów, składających 1 i 3-ia loterie klasyczna Królestwa Polskiego.

Na pogorzalców Zakrocymia.

Bezimiennie rs. 2.

Na wpisy dla uczniów.

Dnia 2-go sierpnia, w dzień imienin Gustawa L., nigdy nie-pocieszona matka składa rs. 2 na wpis dla uboższego ucznia.

NEKROLOGJA.

† W dniu 6-ym sierpnia r. b. to jest w niedzielę, o godzinie 11-iej przed poł., w kościele powązkowskim odprawiona została msza święta za duszę **ś. p. Bartłomieja Raczynskiego**, a to z legatu przez niego Bartłomieja Raczynskiego uczynionego; o czym rektor kościoła powązkowskiego interesowanych zawiadamia.

918

Jan Orsetti,

obywatel ziemski gub. radomskiej.

opatrzony kilkakrotnie św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 1-go sierpnia 1894 r. przeżywszy lat 64.

Msze święte odbywać się będą przy zwłokach w domu przy ul. Marszałkowskiej № 77, dnia 2-go sierpnia, t. j. we czwartek, od godz. 9-iej do 11-iej zrana, dnia 3-go b. m., t. j. w piątek, o godzinie 10-iej zrana, a w sobotę, t. j. dnia 4-go b. m., o godzinie 11-iej przed poł. w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, poczem zaraz nastąpi wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, na cmentarz powązkowski. Na smutne te obrządki pozostała żona, synowie, zięć i córki zapraszają rodzinę, przyjaciół i znajomych.

3—947

† Szanownemu chlebodawcy, jak niemniej przyjacielowi i współpracownikowi, którzy tak licznie się zgromadzili dla odania ostatniej posługi

ś. p. Augustowi Morhauer'owi,

składa serdeczne „Bóg zapłać”

stroskana żona, córka i zięć.

3516

B. P.**Robert Valentin,**

przeżywszy lat 82, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zasnął w Bogu.

Ciężko tym ciosem strapieni synowie i wnuk zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w niedzielę, to jest dnia 5-go sierpnia r. b., o godzinie 3-iej po południu, z mieszkania przy ulicy Elekto-ralnej Nr 4, na cmentarz wyznania mojżeszowego.

3—3514

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 3-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.)—W dniu dzisiejszym przybyła do Peterhofu księżna Walji z dwiema córkami. Wysokiego Gościa powitali na stacji Nowego Peterhofu Ich Cesarskie Mości Najjaśniejsi Państwo, Ich Cesarskie Wysokości i świąta, oraz poseł angielski i urzędnicy poselstwa angielskiego.

Petersburg 3-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.)—Ogłoszono: 1) o pozwoleniu zjazdów powiatowym odbywania posiedzeń w miastach gubernjalnych i powiatowych, 2) o wyasygnowaniu 1,250,000 rs. na rzecz zupełnej przebudowy portu berdiańskiego, 3) o obowiązkowym używaniu russkich miar i wag w kraju turkestańskim, 4) o wzmocnieniu pogranicznego pasa w kraju przyamurskim kozakami, 5) o pobieraniu wartości towarów od winnych, zamiast konfiskaty tychże, w wypadkach nie ujęcia towarów, przywożonych z zagranicy lub wywożonych drogą tajną, 6) o powiększeniu kapitału kolei południowo-wschodnich o 2,250,000 rs.

WOJNA CHIŃSKO-JAPONSKA.

Berlin 3-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.)—Trzy okręty wojenne niemieckie, znajdujące się u zachodnich wybrzeży Ameryki, otrzymały rozkaz udania się na plac wojny w Azji wschodniej, celem ochrony poddanych niemieckich.

Berlin 3-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.)—Ze Szanghaju donoszą: Japońska armia lądowa przy ataku na pozycję chińską poniosła klęskę.

Berlin 3-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Urzędownie komunikują: Znajdujące się na zachodnich brzegach amerykańskich trzy krzyżowce niemieckie „Alexandrine”, „Areona” i „Marie” otrzymały rozkaz natychmiastowego udania się na wschodnio-azjatycki teatr wojny celem obrony interesów niemieckich.

Londyn 3-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. War.)—Times donosi z Tokio: Pięć tysięcy chińczyków wyładowało w Asan. Tamże skoncentrowała się cała flota japońska. Bitwy rozstrzygającej oczekują lada chwila.

Londyn 3-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. War.)—Cesarz chiński wydał proklamację, wypowiedzenie wojny ze strony Japonii przyjmującą. Nakazuje on wytepić zakażone plemię japońskie.

Szanghaji 3-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.)—Urzędownie opublikowano, że w bitwach z d. 27 i 28 lipca pod Jashane japończycy byli odparci i utracili przeszło 2,000 ludzi. Armia chińska w 20,000 ludzi z Mandżurji przekroczyła granicę koreańską.

PROCES LUGDUŃSKI

Lugdun 3-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. War.)—Sąd na dzisiejszym posiedzeniu porannem przesłuchiwał jeszcze żołnierza Leblanca, poczem nastąpiły przemówienia prokuratora i obrońcy. W południe ława przysięgłych udała się na naradę, która trwała wszystkiego kwadrans. Odpowiedź ławy na pytanie co do winy brzmiała „tak” bez łagodzących okoliczności, poczem trybunał skazał Caseria na śmierć. Przemówienie Caseria było płytkie.

Lugdun 3-go sierpnia. (Tel. Ajencji, półn.)—Caserio skazany został na karę śmierci.

SKAZANIE HERZA.

Paryż 3-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. War.)—Sąd poliejii poprawczej skazał Korneliusza Herza *in contumaciam* na pięć lat więzienia z powodu wyzy-skiwania Reinacha i kompanji francuskiej.

Belgrad 3-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.)—Pułkownik Miłowanowicz udał się z rozkazu królewskiego do Paryża do króla Milana.

Wiadomości zagraniczne.**Berlin, 2-go sierpnia.**

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Trupy w strzelnicy. — Dowe kuglarzem. — Podróże cesarskie.)

Potworne tutaj w dniach ostatnich krążyły wieści, że do ćwiczeń strzelania z bronią palną w szkole strzeleckiej w Szpandawie użyto w styczniu, lutym i marcu r. b. około 80 trupów, które ubrane i nieubrane, zasłonięte i niezasłonięte służyły jako cel strzelcom, próbującym skuteczności pocisków karabinu nowego systemu. Trupy po skończeniu ćwiczeń miano starannie okrywać chustkami, lecz wydobywano je potem na nowo, dopóki nie stały się nieprzydatnymi do dalszych prób. Raz już wieści podobne *Staatsanzeiger* w maju r. b. odpark jako zmyślone i niezasadnione; dzisiaj wobec pojawiających się wieści znówu powtarza zaprzeczenie; oświadczając, że nie użyto trupów do ćwiczeń strzelania, lecz tylko preparatów muzeum anatomicznego, pokrytych płótnem, które po użyciu znówu oddawano muzeum.

Innego rodzaju ćwiczenia odbyły się w szkole strzeleckiej szpandawskiej, mianowicie próby z osławionym pancernem krawca Dowe. Strzelano z modelu karabinu 88 w fabryce amunicji szpandawskiej do pancerna Dowe, zawieszzonego bez oparcia. Okazało się, że pociski nie zawsze przebijają pancierz. Gdy jednak pancierz przymocowano do kłody drzewa lub położono na nasypie ziemnym przy krótkich i dłuższych dystansach, pociski regularnie pancierz przebijają. Rezultat ten niepomysłny dla wynalazcy, przeciwnym był przy próbach w Wintergartenie. Tłumaczy go sobie w kołach oficerskich przypuszczeniem, że użył Dowe w Wintergartenie naboju nie zawierającego dawki prochu, przepisanej dla naboju prawdziwych, gdy w Szpandawie zwykłych użyto naboju. Utwierdza w przypuszczeniu tem oficerów okoliczność, że strzałom w Wintergartenie słaby zazwyczaj towarzyszył

huk, znacznie słabszy od huk, towarzyszącego strzałom przy użyciu naboju zwykłych. Koniec końców zatem Dowe stał w świetle kuglarza.

Cesarz powrócił z podróży północnej w najlepszym zdrowiu; zanim uda się do Anglii na regaty, odwiedzi małżonkę swoją, bawiącą wraz z dziećmi w Wilhelmshöhe pod Cassel. Towarzyszyć będzie cesarzowi w podróży do Anglii znany malarz pejzażowy i marynarski, Willy Hamacher z Wrocławia, zamieszkały od niejakiego czasu w stolicy. Odbył on studia swoje pejzażowe pod kierownictwem W. Schirma w Wrocławiu i profesora Hansa Gudego w Berlinie. Dziełami swoimi rychło zwrócił uwagę znawców, a ostatecznie polecony został cesarzowi, który dla młodego artysty serdeczne żywi sympatie.

Z teatrów tutejszych teatr Lessinga i teatr pod Lipami w dniu wczorajszym na nowo otwarły podwoje dla publiczności. W pierwszym wystawiono Henry'ego Artura Jonesa „Sędzię moralności”, w opracowaniu Blumenthala. W teatrze pod Lipami zainaugurował sezon „Betelstudent” Millückera.

K.

Rzym, 31-go lipca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Z Watykanu. — Joanna d'Arc. — Banca Romana.)

O. Grzegorz, generał trynitarzy bosych, ofiarował Ojcu św. w ozdobnym wydaniu żywot założyciela, św. Jana de Matha, wraz z adresem, podpisanym przez wybitniejsze osobistości zakonu różnej narodowości. Ojciec św. odpowiedział listem apostołskim, wystosowanym do całego zakonu, a pełnym pochwał. Posłał przytem kosztowny kielich do przybytku cudownej N. P. dei Fornelli w Castel dell'Alpi.

Biskup orleański, idąc za przykładem arcybiskupa lugduńskiego, gorąco się wziął do sprawy beatyfikacji i kanonizacji Joanny d'Arc, która niesłychanie całą Francję obchodzi. Chociaż cudowna dziewica broniła kraju nie od niemieckiego, lecz od angielskiego najazdu na inne prowincje, francuzi obrali ją za osobliwą patronkę Alzacji i Lotaryngji, i dlatego z takim zapalem usiłują, aby była wpisana w poczet błogosławionych i świętych. Postulato-rem sprawy wielkiej Joanny mianowany teraz został o. Herzog, którego nazwisko niemieckie stanowi sprzeczność z jego czysto francuskim zadaniem. Jest on wszakże podobno z Alzacji rodem i to rolę jego pod względem świeckim tłumaczy.

Wyrok sądu przysięgłych w sprawie byłego banku *la Banca Romana* dostarcza niewyczerpanego wtku tutejszym dziennikom, bo nikt się nie spodziewał zupełnego uniewinnienia oskarżonych. Obiegają najrozsłuchniejsze komentarze i wnioski o trudnem tem do wytłumaczenia postanowieniu, gdyż kilku z oskarżonych przynależało już było do winy, czyli do dowolnego użycia kapitałów, których byli tylko stróżami. Zkądinąd niedorzeczne okazało podejrzenie, iż przysięgli przekupieni zostali przez Tanlongów ojca i syna oraz przez bogatą rodzinę Lazzaronich. Są to ludzie niezawisli, niemal wszyscy majetni, a jest ich 12-tu. Prawdopodobniejszym staje się wniosek, że przysięgli, rodowici rzymianie, chcieli zdumiewającym wyrokiem swoim zaprzestować przeciwko sprawiedliwości włoskiej, która proces ten rozpoczęła, przeciwko przewadze włoskiej, lekceważącej interesy Rzymu, a wreszcie przeciwko samej jedności włoskiej, która po raz pierwszy znajduje licznych przeciwników.

Na jezioru Bracciano, w prowincji rzymskiej, były w tych dniach popisy i wyścigi pływaków, w których się odznaczył doktor Paweł Postępski, prezes Towarzystwa pływaków rzymskich.

D.

Geneva, 29-go lipca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Odzyskana kolekcja.)

W Zurychu, obecnie *par excellence* mieście wystaw wszelakich, oglądać można zgromadzony świeżo zbiór starych malowanych okien szwajcarskich, które już nie tylko wartością swoją, ale dziejami niezwykle ruchliwych losów, na wspomnienie zasługują.

Okna te ostatnimi czasy istną odbyły Odyseę, zbierane przed laty skrzętnie sztuka po sztuka, w porze, kiedy to amatorstwo do tego rodzaju kolekcji nie istniało chyba jeszcze wcale, przez poetę Marcina Usteri, a sprzedane po śmierci jego, w r. 1875-ym jednemu z antykwaryjuszów zagranicznych, zniknęły z horyzontu szwajcarskiego bez wieści, a jedynym śladem, jaki się po nich został w Zurychu, była reprodukcja niektórych tak okówkiem, jak pędzlem, przez byłego ich właściciela wykonana, a przecho-wywana starannie przez Towarzystwo artystów zurych-skich.

Aż oto w początkach r. b. wypadkiem wpadł na ślad cennego zbioru dyrektor muzeum narodowego, Angst. Z okazji ogłoszonej w Berlinie sprzedaży witryn szwajcarskich, pochodzących z jednego z zamków na Szlaku, zażądał ich katalogu i z rycin, mieszczących się w nim, aczkolwiek niedokładnie wykonanych, przekonał się, iż chodziło o okna z dawnego zbioru poety pochodzące.

Dyrektor nie byłby szwajcarem, gdyby pod wrażeniem odkrycia tego nie zaplonał niepohamowaną żądzą zdobycia dla muzeum nieopatrzone wypuszczone z kraju przed laty witryn, ale pragnienie to jakkolwiek gorące, nie

starczyło do dopięcia celu, środki, któremi rozporządzał zakład kierownictwu jego powierzony w danej chwili, nie odpowiadały potrzebom, nie było zaś czasu na wyrobienie sobie specjalnego kredytu związkowego. Zakłopotanemu wielce dyrektorowi przyszedł szczęściem z pomocą prezes fundacji Gottfrieda Kollera, C. Brun, i w imieniu jej złożył 30,000 fr., których nawet całkowicie nie użyto. Licytacja odbyła się w d. 26-ym lutego i dziwnym zbiegiem okoliczności niewielu zgromadziła amatorów, tak, że na 18 okien ze zbioru Usteri'ego, wystawionych na sprzedaż, Angst nabył dla muzeum narodowego 11, za cenę 10,000 fr., wraz z kosztami.

Tym sposobem Szwajcarja znowu weszła w posiadanie części kolekcji cennej, ale niestety, drobnej tylko bardzo części. Gdzie mogła znajdować się reszta i śladu nie posiadano wskazówek, aż oto los, który widocznie wmięszał się do sprawy, po raz wtóry przyszedł z pomocą: Jeden z współpracowników *Allgemeine Schweizer Zeitung*, omawiając świeżo dokonany nabytek, wyraził opinię, iż okna pochodzący zapewne z zamku Groeditzbergu, zwiedzanego przez niego przed jakimś dziesięciu laty, a że przypuszczenie to poparł uwagami uprawdopodobniającymi je bardzo, dyrektor Angst zatelegrafował do piosła szwajcarskiego w Berlinie z prośbą o doniesienie mu nazwiska właściciela zamku. Odpowiedziano mu, iż jest nim hr. Henckel Donnersmark, generał-adjutant wielkiego księcia sasko-wejmarskiego; jednocześnie zaś dowiedziano się, że cały zbiór wityn był do sprzedania.

Nowa tedy pokusa i to silniejsza od poprzedniej, tylko że trudniejsza znacznie zadanie. Wypadło działać cichaczem, aby nie ściągnąć uwagi handlarzy i amatorów i nie podbić w cenie towaru i tak wartości przekraczającego 100,000 fr. Zebrać je w krótkim czasie drogą administracyjną ani było sposobu, ale już widocznie szczęśliwa przysłała gwiazda dyrektorowi, pięciu bowiem zamężnych mieszkańców Zurychu złożyło mu sumę potrzebną, decydując się w najgorszym razie na odbiór jej częściami z funduszu muzealnych. Dwaj delegaci: dyrektor Angst i H. Zeller-Werdmüller udali się na miejsce i po różnych przejściach dobili nareszcie targu. W d. 2-im maja 108 okien z dawnej kolekcji Usteri'ego w dwóch olbrzymich pakach powróciło nad Limmat.

W Groeditzbergu dowiedziano się, że okna kolekcji w liczbie 156-ciu sztuk nabył w r. 1829-ym niejaki Benecke, ówczesny właściciel zamku. Z liczby tej 18 sztuk wystawił na sprzedaż hrabia Donnersmark i te także, jak widzieliśmy, powróciły wszystkie prawie do Szwajcarii, 7 sztuk zostało w kościele groeditzberskim, reszta zaś znajduje się w Anglii, dokąd w roku 1854-ym sprzedała je rodzina Benecke.

Gdy nareszcie po długich i dalekich wędrówkach cenny zbiór znalazł się znowu w granicach Szwajcarii, wielka zapanowała radość. Zabrano się co żywo do odnowienia części uszkodzonych, poczem wystawiono go w byłym klasztorze Fraumünster na widok publiczny.

Miedzy oknami kapitalne znajdują się okazy. Pierwszeństwo należy się pochodzącym z refektarza klasztoru augustjanów w Zurychu, a odnieść je wypada do najlepszej epoki malarstwa szwajcarskiego na szkło. Przedstawiają wspaniały zbiór herbów cesarstwa i trzynastu dawnych kantonów wraz z t. zw. *Zugewandte Orte*. Ofiarowały je wymienione stany klasztorowi w 1519-ym r. po odbytych w nim sejmie. Dwa inne okna, przedstawiające herby Sabaudji i księcia Karola II-go wraz z figurą patrona jego otrzymał klasztor od księcia w tymże samym roku i przy tej samej okazji.

Liczny dział stanowią wityny, pochodzące od osób prywatnych, robione na obałunek tego i owego i rzeczywicie różnej wartości, z wieków: XV-go, XVI-go i XVII-go. Np. okno Henryka Eschera, namiestnika (*bailli*) z Greifse (1520—1531) wykonane w 1532-ym r., a na którym, prócz szczegółów heraldycznych, uderza pysnie wykończona postać lwa; okno Fryderyka Ulrycha z Hohen-sax (1538) itp. Na innym widnieje potężna, w zbroję odziana postać *banneret'a* z Marche (kanton Szwyc), odrobiona w 1507-ym r., a jeszcze na innym zabawna scena myśliwska, przedstawiająca myśliwych, uciekających przed zwierzyną.

Jednym słowem dyrektor Angst spisał się dzielnie, a postronni patrioci kantonalni długo jeszcze z zadośćcia spoglądać będą w stronę muzeum zurychskiego, tak niespodziewanie, a tak wybitnie wzbogaconego, bo niby to muzeum narodowe, no, ale każdy kanton radby je mieć u siebie.

W. K.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 3-go sierpnia. (Telegram prym. Kurjera Warsz.) — Pomimo mocniejszych notowań giełd zachodnich ogólna tendencja była słaba, ponieważ sprzedaże spekulacyjne, wywołane zamieszkami koreańskimi, naciskają na kursa. Wszystkim tym manewrom opierają się skutecznie notowania banknotów russkich, które w transakcjach natychmiastowych zyskały 5 fen., a dostawowych straciły 25 fen. Przekazy krótkoterminowe na Warszawę pozostały bez zmiany; krótki Pe-

tersburg zdrożał o 10 fen., a długi spadł o 5 fen. (163.70). Z papierów akcje Towarzystwa komandytowego spadły o 1/2%, a 4 1/2% listy zastawne russkie metaliczne i nowa renta pozostały bez zmiany. Kupony celne podrożały o 10 fen. (325.60). Prywatne dyskonto podniosło się o 1/8% i wynosi 1 1/2%.

Berlin 3-go sierpnia. (Telegram prym. Kurjera Warsz.) — (Giełda zbożowa i produktowa.)

Uspokojenie dzisiejszego zebrania było eokolwiek korzystniejszem, niż wczorajsze, ceny wszelako małym uległy zmianom. Żyto w towarze gotowym staniało o 25 fen., a w dostawowym pozostało bez zmiany.

Berlin 3-go sierpnia. (Notowania urzędowe giełdy.) —

Bil. ban. rus. w tr. ust.	219.05	Akcje dr. żel. w.-wied.	—
Weksle na Warszawę	218.20	Akcje kredytów	—
Weksle na Petersb. kr.	217.85	Weksle na Londyn kr.	—
Weksle na Petersb. dl.	215.85	Weksle na Paryż kr.	—
Bil. Ban. rus. na dost.	219.—	Weksle na Paryż dl.	—
4% nowa renta z r. 1894	63.40	Żyto w tow. gotow.	116.25
4 1/2% listy zast. ziem.	—	Żyto na wiosnę	118.50
Listy likwidacyjne	—		
Kursy z dnia 2-go sierpnia:	219.—, 218.20, 217.75, 215.90, 219.25, 63.40, 68.60, —, —, —, 20.40, 20.35, 81.05, 80.85, 116.50, 118.50.		

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 3 sierpnia r. b. — Dowozy, jak zwykle w piątek, składały się z drobnych partijek ziarna. Pszenicy zupełnie nie dowieziono. Żyta wystawiono na sprzedaż 450 korcy, wyborowe osiągały do 2.95, średnie po 2.90. Owsa dostarczono 200 korcy, kupowano stosownie do gatunku po 2.15 do 2.25. Za siano płacono 25 do 35 kop., za słomę 18 do 20 kop.

— **Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-wiedeńskiej.**

Sprawozdanie z dnia 3-go sierpnia r. b.			
Żyta	przyszło: — wag.	wyszło: — wag.	pozostaje: 4 wagonów
Owsa	10	15	159
Maki żytniej	—	—	—
Maki pszennej	—	1	47
Kaszy jaglanej	3	—	109
Kaszy gryczanej	—	—	—
Ryżu	—	—	—
Pszenicy	—	1	14
Jęczmienia	—	2	80
Grochu	—	—	3
Gryki	—	—	3
Cebuli	—	—	—
Fasoli	—	—	2
Łoju	—	—	1
Makuchów	—	—	—
Maki kartoflanej	—	—	9
Kukurydzy	—	—	—
Soli	—	—	—
Rodzyneków	—	—	—
Prosa	—	—	—
Tranu	—	—	—

Razem 13 wagonów 19 wag. 431 wagonów

Wrocław, 28-go lipca. — Pszenica loco biała 124 m. 138 m., żółta 125 m. do 136 m., żyto loco 110 do 114 m., nowe 108 do 111 m., wyborowe drożej. Terminy: na lipiec 117 mar. Jęczmień 85 do 140 m., owies 113 do 139 m. Groch 120 do 160 m. Rzepik 175 do 192 m.

Wena na rynkach wewnętrznych, pomimo ukończenia dorocznej kampanji, jest wciąż jeszcze w usposobieniu mocnem. W Rostowie n. D. za wełnę hiszpańską płać rs. 6 do 8.15 za pud. Wełna russka, która przez długi czas była w zaniedbaniu, obecnie cieszy się dość znacznym odbytem, a ceny dochodzą do rs. 5. W ogóle tendencja zwyklowa panuje na wszystkich rynkach.

— **Wielki wybór najmodniejszych papierów listowych i kart korespondencyjnych** z pięknymi ozdobami i gładkich, najmodniejsze kolory i formaty, na różne ceny, poleca skład papieru **St. Winiarskiego**, Nowy-Swiat 53, w Warszawie. 66lr

Nagrodzona Najwyższemi Nagrodami na wszechświatowych wystawach Parowa Fabryka Obić

O. D. AŁPATOW.

OBICIA Papierowe w najświeższym guście, które przy swej Niepraktykowanej Taniości uniemożliwiają wszelką konkurencję.

Główny Skład Bielańska № 7.

802

Fabryka klisz emulsyjnych A. SANKOWSKI W MOSKWIE.

Niniejszem ma honor zawiadomić pp. Fotografów, iż **wyłączną Reprezentację i sprzedaż na Królestwo Polskie** swoich wyrobów powierzyła firmie

P. LEBIEDZIŃSKI w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście Nr. 65.

UWAGA. Do fabrykacji klisz używane są maszyny najnowszych systemów, co daje gwarancję jednoznaczności i dobroci wyrobu. Czułość klisz naszych odpowiada № 25-u podług Sensitometru Warnerkego.

Za dobroć klisz tak Fabryka, jak i nasz wyłączny Reprezentant odpowiada.

3504

Letni Cyrk w Dolinie.
Tylko jeszcze krótki czas!
Dziś występ p. Schumanna oraz całego nowozaan-
gażowanego towarzystwa.
Szczegóły w afiszach.
Z uszanowaniem
K. Ciniselli

946

Ogród Bagatela.

Dziś w sobotę d. 4-go sierpnia 1894-go r. **Koncert Symfoniczny** pod dyrekcją **Adolfa Sosenfelda**. Symfonia (G-dur) J. Hayden.
Początek o godz. 7-ej. 3517

Stanisław Gralewski i S-ka
Twarda 55. Telefon 681.

Węgiel, koks kowalski i giserski, cement. Sprzedaż hurtowa i detaliczna. 3510

Drogomierze „Mascotte” i zegarki „Chronografy” dla sportu cyklowego poleca **F. Woroniecki** 3441 Czysła 2.

Warszawa. St.-Petersburg. Moskwa. Lublin.

HERMAN i GROSSMAN

polecają wielki wybór
fortepianów i pianin
E. BECHSTEINA i Jul. BLÜTHNERA,
które na równi z innymi instrumentami sprzedają się na

raty miesięczne.
Certyfikaty pochodzenia dołącza się.
Cenniki ilustrowane gratis i franco. 908

— **Monety, banknoty oraz przekazy zagraniczne** na wszystkie miasta i stacje lecz-
nicze po kursie dziennym sprzedaje

Biuro Bankowe Gazety Losowań
53 Krakowskie-Przedmieście 53 573

Parostatki pasażerskie

odchodzą codziennie z **Warszawy do Ciecho-**
cinka o godz. 5-ej zrana, przybywają do Ciecho-
cinka o godz. 6-ej po poł. Cena biletów: I kl. rs. 1
kop. 80; II kl. rs. 1 kop. 20. 836